

"ПРАПОР ПЕРЕМОГИ" У ДОБРИВОДСЬКІЙ СІЛЬРАДІ ДОБРИВОДА, СТАНІСЛАВИ, ПІДВИСОКЕ

Знаха і шанована у Доброводі сім'я МИРОНЧУКІВ. Нелегкі випробування випали на долю найповажніших її представників – Петра Калстратовича і Марії Мусівни. А вже з Великої Вітчизняної повернувся господар інвалідом війни (важке поранення в одному із запячків боїв під Ригєю й досі нагадує про себе осклоками в грудях). Проте фронтовики активно включилися у повсякденну працю, працював бухгалтером у заводі торгівлі. З дружиною виховали двоє дітей. Незчулися, як і правнучки підрослишали... Звісно, роки беруть своє, нелегко нині поважному подружжю. Проте додає їм сили і смачи до життя, як розповідала Марія Мусівна, чуйна ставлення рідним, заकरма, молодшої новіткі (онукової дружини) Галини Олександрівни, вчительки Боратинської школи. А ще – спогоди про

Галина Василівна ОВСЯННИКОВА, яка живе в селі Доброводі, вже п'ятнадцять років займається вишиванням христичким, особливо гарно вдаються їй роботи христичської тематики. Розповідає, що зашкарвилася цюю копійкою справою, коли в 1992 році збиралася їхати в Швейцарію до друзів і вирішила привезти їм щось особливе, самобутне, що відобразило б національний колорит України. І навіть купувати чужі вишивки, якщо можна спробувати освоїти особливу мистецьку техніку? Відтоді в творчому надбанні майстрині – сотні робіт. Галина Василівна брала участь в обласних фольклорно-етнографічних святах, її творчість отримала схвальну оцінку громадськості.

Г.В.Овсяннікова свого часу вивчала англійську мову в Київському університеті (два курси), 38 років працювала економістом на одному з підприємств Рівного. І ось уже два роки – в Доброводі, де служить священиком її чоловік.

Тішиться Михайло Григорович КУРСИК із Станіславів, що має двох доньок-красунь (Маріяка, зліва – 10-класниця, Оля – 9-класниця), до того ж надійних помічників. Тож легко працюється йому на двох земельних паках, якими володіє сім'я. Законірно, що його, досвідченого хлібороба, у цю живину пору кореспонденти "Прапора перемоги" застали в полі, адже господар продуктивно використовує погожі дні.

У нинішній складній для багатьох селян час ох як непросто втриматися на коні. Потрібно проявляти господарську кмітливість, наполегливість і працелюбність. Саме ці риси притаманні і главі сім'ї РОМАНЮКІВ з Підвисокого Володимирі Миколайовичу. Тож, вправний тракторист і водій, дає він раду усім своїм клопотам. З дружиною, Ольгою Олександрівною, виховують четверо дітей – двох атлетичних Володимирів, семикласника Вадима, близькохотрьокласниць Богдану і Діану. А ще ефективно господарюють на 12 гектарах ріллі (мають у власності 3 земельні паки). Поряд з іншою сівсьською живністю тримають коня, а він з давніх-давен у хліборобській справі – добрий помічник.

Олександра Артеміївна ВОЙТЮК, уродженка Доброводи, усе своє трудове життя провела в Узбекистані – працювала вчителькою початкових класів у місті Маргилан. Вийшовши на пенсію в 1992 році, повернулася у рідне село. Звісно, нелегко нині самотній жінці в літах давати раду у усьому. Тож допомагає Олександрі Артеміївні соціальний працівник пані Марія, за що їй пенсіонерка щиро вдячна.

Та й у сільраді не забувають про людей похилого віку, наводяться до них. Ось і секретар сільвиконкому Алла Миколаївна КЛИМЮК завітала, цікавиться життям-буттям.

Василь Павлович ЦЮПРИК працює на пилорамі, що в Станіславів. За день з напарником Михайлом Григоровичем Курським (який орендує пилораму) розпилюють на замовлення до 6 кубометрів лісу-кругляка.

Інна Степанівна МИРОНЧУК – продавць з 20-річним стажем. Як досвідчений фахівець торговельної справи дбає про урівноваженість асортименту товарів у магазині "Продукти", що в Доброводі. Покупці поважають її як привітну людину.

За часів Радянського Союзу місцеве господарство спеціалізувалося на вівчарстві. Тепер же вівці рідко хто вирощує навіть у приватному секторі. Отара, яку утримують батьки третьюкласниці Маріяки АНТИПОВОЇ (Підвисоке), налічує 14 овець.

Сторінку підготували Василь СЕМЕРЕНКО і Володимир ЯЩУК.